Top Secret Occult

als mensen iets van je weten Bouwen ze gif tegen je

Als je muur perfect is

horen ze niet jou stem van je geest

occult
muur

On Thu, Aug 13, 2026 at 10:09 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
r heeft hij nachtdienst,

On Thu, Aug 13, 2026 at 10:08 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Een week later moet hij; weer heeft hij nachtdienst, naar het spoor.
Het is vroeg in de morgen, de man heeft zich iets verlaat en vraagt:
„Rijd wat u kunt, chauffeur, ik moet mijn trein hebben naar Berlijn."
Jeus vliegt al. Hij neemt de Sportlaan, vliegt langs het water tot aan
de Laan van Meerdervoort, knettert dan verder, doch dicht bij de
Tasmanstraat, genaderd met een vaart van tachtig kilometer, hoort hij
hard roepen, ook de man achter hem hoorde het, zo stoffelijk was het:
„Stop, stop!!"
Hij remt met macht, staat juist vóór de Tasmanstraat stil, doch tegelijk
vliegt er uit die straat 'n zwaar beladen melkwagen, zo'n grote vrachtwagen,
vol beladen hem voorbij. Indien hij niet had gestopt, had die
chauffeur hem aan brokken gereden. Dan vliegt hij verder. De man
achter in vraagt:
„Hebt u dat „stop" ook gehoord, chauffeur?"
„Ik remde daarvoor, mijnheer, of wij waren er geweest."
„Dat bedoel ik juist, chauffeur. Maar dat was de geestelijke stem,
weet u dat?"
„Ik weet het, mijnheer."
„Ik moet weg, maar wij spreken elkaar nog. U hebt mij het leven gered,
chauffeur, u bent een begenadigd mens, weet u dat?"
De dokter-Ingenieur komt terug van Berlijn. Jeus moet bij hem op
visite komen. De man geeft hem een grote fooi, maar hij wil dat geld
niet eens hebben.
„Wat doet u daar, chauffeur, u bent voor iets anders bestemd."
Het is wel gek, denkt hij, dat zeggen hem zoveel mensen. „Ja, mijnheer,
dat zal wel gebeuren, maar ik weet het nog niet." De dokter
weet het, hij kan Jeus zeggen, „jij bent een geweldig helderhorend
medium. Het is een wonder, want wij waren aan stukken en brokken
gereden door die vrachtwagen. Jij wordt beschermd, chauffeur, en
goed ook, je moet iets anders doen." Dat komt nog, mijnheer, maar
daar kan Jeus zelf niets aan doen, daarvoor zorgt Casje. Jeus gaat
en voelt later, dat de vrouw van de dokter het geld in zijn zak heeft
gestopt. Hij is nu zeer dankbaar, hij kan het geld best gebruiken.
Hendrik is intussen verder gegaan, die heeft de benen genomen naar

Amerika, zo’n jongen toch, doch Holland werd hem te klein. Gerhard, die ziek werd, die ze in het ziekenhuis voor proefkonijn gebruikten, heeft hij in zijn garage gehaald. Teuntje, die bij Gerhard in het Hotel werkte als kellner, is bij hem thuis, omdat die zaak niet verder kon en ook die heeft het gevoel om Hendrik te volgen. Gerritje krijgt zijn
143

On Thu, Aug 13, 2026 at 10:00 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
https://www.funda.nl/detail/koop/verkocht/amsterdam/appartement-tasmanstraat-5-3/89681451/

On Thu, Aug 13, 2026 at 9:20 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

Lotus op je hand en voorhoofd en hart en ik los op de lotus

On Thu, Aug 13, 2026 at 9:06 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Eens zie je het, eens voel je dat er geen dood is.” En dan vertelde zij van het spiritisme. De oogen zijn mij en mijn zuster geopend. Op een morgen zei'ze: „Zie eens wat moeder me heeft gebracht?” Ik zag niets bijzonders en vroeg: „Wat bedoel je, Jeanne?” „Zie je dat dan niet?” Ze sprak als een kind en mijn hart kromp ineen, toen zij het mij vroeg. Ik zeide, dat ik niets zag en dacht, zie je nu wel, nu wordt ze gek. Dadelijk zeide ze, alsof ze mijn gedachten had opgevangen: „Denk je dat ik gek ben?” U kunt zich niet voorstellen hoe ik schrok. „Ga nu eens bij mij zitten” en ze vatte mij bij mijn arm en trok me dicht naast haar. „Je moet nu eens goed luisteren.” Zij zag mij aan en dien blik zal ik nooit in mijn leven meer vergeten. „Ik ga naar moedertje.” Toen begon ik hevig te snikken. „Nu moet je het mij in mijn laatste uren niet zoo moeilijk maken, kom, wees eens sterk.” Zij was de zwakste en moest mij steunen, want ik voelde mij als gebroken. „Kom,” zeide zij, „zie mij eens aan en luister. Ik ga en ik ben zoo innig gelukkig, dat ik op reis mag. Jozef weet het ook en ik weet, dat ik zijn boek niet meer zal lezen. Nu weet ik wat moeder en Greetje mij hebben verteld. Zie — ze wees naar de tafel — daar staan bloemen, geestelijke bloemen en die zijn nu alleen voor mij, omdat jij ze niet kunt zien. Jozef zou ze zien, maar ik zie hem niet meer. O, ik houd zooveel van hem. Je moet hem hartelijk danken als ik gestorven ben en hem vertellen hoe ik over hem denk en wat hij voor mij is geweest.” Toen ik het haar beloofde, zeide ze nog: „Zul je nu eens niet meer beangst zijn en denken dat ik gek word? Ik word niet gek, kind. Ik kan nu weer zien en dat heeft Jozef wakker gemaakt door zijn kracht, anders was ik niet gaan zien. Dat zegt moedertje tenminste.” Kan dat, is dat mogelijk?” „Ja,” zeide ik, „het is mogelijk, doch de gave moet aanwezig zijn, Jeanne was zeer gevoelig.”
„Dan wilde ik u nog zeggen, dat wij graag uw boek willen

lezen, wat zij niet meer kon en zoo gaarne had gewild. Jeanne heeft mij geld gegeven om een boek te koopen. „Voor mij zou dat een bijbeltje geweest zijn,” zeide zij.”

82 x

Het ontroerde mij diep. Zooveel liefde had ik nog niet ontvangen. Hoe groot was Jeanne, om nog daaraan te denken.

„Over een week heb ik de boeken, kom dan terug, dan zal ik er nog wat in schrijven als herinnering aan Jeanne.” Beiden waren we diep ontroerd, ik door Jeannes liefde, zij doordat zij haar zuster eerst nu werkelijk had leeren kennen. „Ik zou u nog zooveel kunnen vertellen, maar ik kan niet meer. U kende haar echter beter dan wij en ik zal Jeanne nog meer liefhebben.”

Jeannes zuster ging heen en ik zette mij neder en stuurde vele liefdevolle gedachten naar haar. Ik was een zuster rijker geworden.

Jeanne keert terug.

I

Eenige maanden later zag ik Jeanne en herkende haar onmiddellijk. Zij was verjongd en straalde van geluk. Onder het lezen van een boek hoorde ik Alcar zeggen: „Zie, mijn jongen, wie er is gekomen!” Ik concentreerde mij in den geest en naast mij stond Jeanne. Op hetzelfde oogenblik was ik met haar in verbinding. „Lieve Jeanne, ben jij hier?”

Jeanne antwoordde: „Ja, Jozef, ik ben het en ik ben reeds eerder hier geweest, maar ik mocht je niet storen.”

Het was een heilig oogenblik voor mij en ik hoorde haar zeggen: „Ik leef en ben gelukkig. Zie je mij, Jozef.”

„Ja,” zeide ik, „ik zie je.”

„Hoe vind je me?”

„Je bent jonger geworden en ziet er heerlijk uit, ik ben gelukkig dat je bent gekomen.”

„O,” hoorde ik haar zeggen, „ik heb steeds aan je gedacht, Jozef. Ik kom je nu zelf voor alles danken. Wat ben je goed voor mij geweest, hoeveel geestelijke kracht heb je mij gegeven. Door jou ontwaakte ik en trad bewust dit leven binnen. Ik ben bij moedertje en Greetje, Jozef. Ze zijn mij komen halen. Greetje zie ik niet altijd, zij werkt hard aan zichzelf, maar wanneer ik haar wil zien, kan het”

83

Jeanne

Virusvrij.www.avast.com

On Thu, Aug 13, 2026 at 6:56 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

dus al dat water van die vleugels

met duizenden water diertje in 1 eenheid komen

in het water van massa water

door je geest naar aarde gaat onder je eigen innerlijke bewustzijn

aarde met water en massa wolken waas

Als of er kerk zijn enz

Virusvrij.www.avast.com

On Thu, Aug 13, 2026 at 6:54 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Met je Geest naar aarde verbinden wie kan spirit vernietigen

On Thu, Aug 13, 2026 at 6:50 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Ik keek naar hen allen en voelde, hoe mijn woorden werden be349
grepen en gevoeld. De Koning vond mijn antwoord prachtig, de
Koningin was in diep gebed verzonken en bij de dieren verwekte
mijn antwoord een speelsch gevoel, maar rondom mij was er
stilte, heilige stilte en de opperpriester vroeg: „Zouden de Goden
mijn gebed willen verhooren, zoo vraag ik aan u die krachten
te schenken, dat gij kunt waarnemen, waar nog nimmer een
priester heeft mogen zien."
Ik was nu gereed en zei: „Wat ik zie is een groot wonder. Ik zie
in een duisternis en in die duisternis komt er nu licht. Dat licht
gaat tot werking over en daarna zie ik leven. Wat ik waarneem
is als op aarde het water is. Voor vele manen terug was dit water
een wolkenmassa, maar het heeft zich verdicht. Daaruit is dus
het water ontstaan. In dat water zie ik kleine diertjes en dit leven
is doorschijnend en ze lijken op een druppel water. De Goden
van Isis verklaren mij dit wonder en zeggen tot u: Eens leefde
u hierin en al het andere leven dat op aarde en in de ruimte
aanwezig is. Nu bent u volgroeid en volmaakt, maar op deze
plaats, in duisternis, zijt gij geboren. Het leven groeide op, ging
verder en verder en werd grooter. Ziet gij daarin, dan bent u
met de werkelijkheid verbonden, dat het allereerste oogenblik
van uw leven is geweest. Gij zijt één druppel water, toch bent
u daarvoor reeds duizenden keeren gestorven en opnieuw geboren.
De wateren brachten al het leven voort, doch dat leven
ging verder en bereikte het land, de verdichte planeet. Ook toen
is al het leven gestorven en opnieuw geboren, totdat het innerlijke
leven het volmaakte menschelijke had bereikt. De Goden
van Isis vragen mij hen te volgen en ik ga de hemelen waarnemen.
Ik zie nu in een wereld, waarin een ieder vleugelen bezit.
Ik zie Tempels en een prachtige natuur en volmaakte menschen,
die allen op aarde hebben geleefd, waartoe onze voorvaderen behooren.
Door mijn gaven zie ik in al die wonderen. Gij allen
moet nu aanvaarden, wat de Goden van Isis tot mij zeggen en
wat ik aan u zal doorgeven.

soort regende wereld op aarde

Van Dichte wolken massa
WAAS

On Thu, Aug 13, 2026 at 4:48 AM Denise De haan
<denisedehaan1984@gmail.com> wrote:
menschelijke wil, wanneer men de waarheid van alles zag en
beleefde. Dit voelde ik in mij, want ik had het beleefd.
Terwijl ik over de aarde zweefde, dacht ik aan alles. Veel had ik
beleefd en ik was wijzer geworden. De mensch wilde zijn hoofd
niet buigen. Toch zou hij zich voor God moeten buigen. Alleen
voor zijn God. God de Schepper van hemel en aarde dwingt het
leven - den mensch, de ziel - om het goede te zoeken. De natuur
zal hem er toe dwingen en dan beeft hij voor dat machtige
leven dat in hem komt. Ook ik boog mijn hoofd en vroeg om
vergeving. Mijn persoonlijkheid was geknakt en mijn hart
bloedde. Maar in mij was er geluk, want ik wist dat ik eens dat
groote zou ontvangen. Ik zweefde nu voort en behoefde niet
meer aan het verleden te denken. Onder dit voortzweven voelde
ik een kracht in mij komen, die mij aanspoorde om te gaan werken.
Een nieuw leven lag voor mij open. Ik wilde den mensch
op aarde volgen en van de eene sfeer in de andere gaan. Alles
zou ik in mij opnemen, om met mijn eigen leven te vergelijken.
Dit leek mij de beste wijze om dit leven geheel te leeren kennen.
Vol frissehen moed toog ik op weg.
1n veel hellen was ik reeds geweest, maar er waren nog meer hellen
en, ook' die wilde ik leeren kennen. Ik ging zoo snel als de ge<
lachte vooruit en hoe krachtiger ik mij op den mensch instelde,
des te duidelijker werd hij voor mij zichtbaar. Om echter op één
plaats te blijven daar voelde ik niets voor. Ik wilde bewust worden,
een levende doode, wilde ik niet blijven, hoewel ik dacht dat
nooit te zijn geweest. Toch behoorde ik tot de levende dooden.
Hoe merkwaardig was alles wat mijn meester mij had medegedeeld.
Ik was zijn zoon en mijn eigen kind van vele eeuwen
terug bracht mij een beeld en dat beeld had ik zelf gemaakt. Hoe
ongeloofelijk het ook was, toch aanvaardde ik alles .
. God schiep geen menschen om ze te laten doodgaan. Problemen
had ik beleefd, niets dan wonderen' en wat ons wachtte was ontzagwekkend.
De aarde was een school en in die school moest men
van zichzelf iets maken. Men zou met het leven in harmonie
moeten komen, maar de mensch moest willen en als men niet
wilde, leerde men niets. Wanneer ik meer liefde had gevoeld, had
ik niet gedood. Door mijn wil aan mijzelf te onderwerpen, zou
dit. leven voor mij anders worden. Nu ging ik God aanvoelen en
234
thans kon ik voor dte Almacht mijn hoofd buigen. De wil des

menschen was hel en hemel aan deze zijde. Mijn ziel had reeds
vele hellen beleefd, nu was ik in mijn laatste hel en daarvan
moest ik mij vrij zien te maken. Eeuwen was ik reeds op weg. Ik
was op aarde geboren en gestorven en teruggekeerd om opnieuw
geboren te worden en te sterven. Nu begreep ik mijn kringloop
.der aarde en die van alle menschen. Dat de aarde als eenige planeet
in dit machtige universum bestond waarop menschen leef
·den, kon ik thans niet meer aanvaarden. Want wanneer men op
aarde naar het heelal keek, zag men er tienduizenden. Eens zouden
de menschen dáár reeds met al die andere planeten in verbinding
komen.
Ik zweefde door gebouwen en zag den aardsehen mensch. Alles
wat zich onder mijn eigen afstemming bevond was voor mij
zichtbaar. Toch zag ik alleen maar naar dàt wat mijn interesse
had en met mijn eigen leven had te maken. Al dat menschelijke
ging mij niet aan, want ik zag bijna overal hetzelfde. De één kon
:zich beheerschen, de ander niet. Ik zag lugubere toestanden, doch
daar ging ik niet op in en sloot mijn innerlijke oogen. Of ik
-onderzocht alles, om ook dat leven te begrijpen. Ik zag dat God
het aardsche leven van het geestelijke had weten te onderscheiden.
Het stoffelijke behoorde op aarde en het geestelijke leven
.daarin leefde ik. V oor den geest was het stoffelijke leven zicht.
baar, doch voor den mensch op aarde het geestelijke niet. Tcoch
kon de mensch die deze gave bezat, in ons leven zien, doch dat
waren er maar weinigen. Ik had deze gave niet bezeten en
.<faarom was mijn leven een zoeken geweest. Doch ik zag, dat,
wanneer men op aarde aan zichzelf ging werken, men bij het
binnentreden geen blinde zou zijn. Het aardsche leven was om
·zich geestelijk bezit eigen te maken. Nu zag en voelde ik de vele
:soorten vao menschen en zou hen kunnen aanwijzen die moesten
terugkeeren. Die menschen waren nog dieren en zij zouden op
.aarde mensch moeten worden, maar in dat korte leven op aarde
was dat niet mogelijk. De heerschers zouden in de eerste plaats
hun heerschzucht moeten afleggen. God wist hoe dat geschiedde .
.Steeds verder ging ik en leerde den Înensch op aarde kennen.
235

Met je Geest naar aarde verbinden wie kan spirit vernietigen

Virusvrij.www.avast.com

Op do 13 aug 2026 om 04:35 schreef Denise De haan
<denisedehaan1984@gmail.com>:
geestelijke en stoffelijke van elkaar onderscheiden

zweefde over de planeet

Onder je eigen sfeer
als het te moeilijk word probeer dan meer onder je eigen sfeer

---

Virusvrij.www.avast.com

Op do 13 aug 2026 om 01:43 schreef Denise De haan
<denisedehaan1984@gmail.com>:
Die mensen die zorgverzekering beroep doen

laat gewoon hun mensen voor de gek houden

Virusvrij.www.avast.com

Op do 13 aug 2026 om 01:24 schreef Jeff Fernando Post
<jefffernandop@gmail.com>:
Met je Geest naar aarde verbinden wie kan spirit vernietigen

je gaat in de waas niet er voor maar langs de binnen kant door de wereld in van de waas

On Fri, Aug 14, 2026 at 2:12 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
de stem tot mij „Ga verder," hoorde ik nu in mij zeggen, „nog iets verder en u
bent er. I
zeggen: „Concentratie, niets dan concentratie, niets en niets anders."
Die woorden brachten mij geluk. Nog hoorde ik: „Denk nu alles uit u weg, het leven op aarde, maar ook mijn wereld en daar achter ligt het.

Als je muur perfect is

horen ze niet jou stem van je geest

occult
muur

je gaat in de waas niet er voor maar langs de binnen kant door de wereld van de waas

On Fri, Aug 14, 2026 at 2:08 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
je gaat in de waas niet er voor maar langs de binnen kant door de wereld van de waas

Moeder geestelijke lichaam moeder wereld waas door vaders licht hemel nacht door de bloemen op je pad

On Fri, Aug 14, 2026 at 1:35 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
De meeste dezer geesten zijn verbonden aan een orde
en de kleeding, die ze dragen, is het symbool hunner geestelijke
kracht. Al deze intelligenties komen uit hoogere sferen dan deze."

On Fri, Aug 14, 2026 at 12:47 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

je wilt ook niet voor beeld staan als je tv kijkt

On Fri, Aug 14, 2026 at 12:44 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Die Waas Voel je of merk je
loop langs de wonder van de waas en op afstand achter de waas (en je bent langs je spirit waas verder binnen gelopen

On Fri, Aug 14, 2026 at 12:42 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Top Secret Occult

als mensen iets van je weten Bouwen ze gif tegen je

Als je muur perfect is

horen ze niet jou stem van je geest

occult
muur

Die Waas Voel je of merk je
loop langs de wonder van de waas en op afstand achter de waas in het schilderij foto verder leren denken spiritual staan foto op me telefoon

On Fri, Aug 14, 2026 at 12:19 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
in de tempel van de waarheid maar er is gif alleen van alle die andere tempels gif al die mensen zijn te vinden in de tempel van de waarheid
waar iedereen komt

On Fri, Aug 14, 2026 at 12:15 AM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
moet leeren. Maar om het in het „niets" „alles" te zijn is mijn
ervaring en die zult gij u eigen maken. Daarvoor aanvaardt gij
het kind in u, doch vergeet ook uw ouderdom niet, want beide
zijn één. Wilt gij dat beleven en daarin terugkeeren, dan moet
gij u zelf kunnen afleggen. Is dat nu zoo moeilijk?
Tusschen „leven en dood", mijn vriend, leeft de werkelijkheid,
al dat andere is slechts tijdelijk en sterft. Afgunst, hartstocht,
leugen en bedrog ontsieren dit gebouw en de reine bezieling ontbreekt,
omdat hun harten voor de Goden gesloten blijven. Als
gij de duisternis binnentreedt, dan ben ik bij u en ik zal u helpen
denken. Ga nu echter slapen, doch alleen uw stoffelijk lichaam
gaat in rust, want gij zelf zult uittreden, om anderen te helpen,
die uw hulp noodig hebben. Geef hun het leven terug; uw pad
zij verlicht, omdat u dient, „Hem" dient, waaruit wij allen zijn.
Het gevoel, dat in u brandt, wijst u den weg, ook al voert het u
naar andere landen. Maar u bent bewust en gereed om alles te
ontvangen. Zij, die bewust zijn, zullen overwinnen en de schatten

des geestes beleven. Gij treedt met mij den Tempel der waarheid binnen en met u vele anderen. Gij zijt zeer begaafd, mijn vriend, en waard ontwikkeld te worden, doch alleen door mij. Ik groet u, gij zijt weer alleen.”
De astrale muren van Isis. Ik kreeg mijn wapen.
Voor mij was dit een openbaring. Een groot geluk had ik zooeven ontvangen. Ik legde mij neer en viel weldra in slaap. Onmiddellijk begon ik te voelen en te denken en trad ik buiten mijn lichaam. Het allereerste wat ik waarnam, was de muur, het vergiftige wapen van de meesters. Hoe is het mogelijk, dacht ik, om mijn cel ligt een dicht waas. Het verschrikkelijke wapen. In welk gevaar leefde ik eigenlijk? Mijn hart klopte hevig door al die geheimzinnigheden. En toch was ik reeds buiten mijn cel geweest. Mijn gaven hadden tevens mijn eigen ongeluk kunnen beteekenen. Een geest van het licht waakte over mij en Dectar. Hoe zou ik daar nu doorheen kunnen komen? Moest ik mij splitsen? Natuurlijk zou ik hem aanvaarden, voor mij was hij

een vriend, en bovenal mijn meester. Hier, in mijn cel, was alles aanwezig, zei hij tot mij. In deze kleine ruimte lag het begin, maar ook het einde van menschelijk voelen en denken. Maar waar ligt het? Waar ligt en leeft dit diepe raadsel? Onverwachts dacht ik het te voelen. Even hierna hoorde ik de stem tot mij „Ga verder,” hoorde ik nu in mij zeggen, „nog iets verder en u bent er. I
zeggen: „Concentratie, niets dan concentratie, niets en niets anders.”
Die woorden brachten mij geluk. Nog hoorde ik: „Denk nu alles uit u weg, het leven op aarde, maar ook mijn wereld en daar achter ligt het. Dan kunt u gaan waarheen u wilt en met u Dectar.”
Heerlijk, dacht ik, ook aan Dectar wordt gedacht. Toen stelde ik mij op het „niets” in. Geheel leeg moest ik zijn. Al spoedig was ik verbonden. Allereerst ging ik uit mijn eigen wereld, doch dan trad ik het leven na den dood binnen. Ik zag voor mij huizen en gebouwen, menschen en dieren en prachtig was het licht, dat al dit leven overstraalde. Ik ging verder. Toen kwam er licht en duisternis. Dit waren twee werelden en deze werelden smolten ineen. Opnieuw ging ik verder en ik voelde, dat ik werd geleid. En toch leefde ik nog steeds in mijn eigen cel, maar ik beleefde iets wonderbaarlijks.
Na korten tijd werd alles wazig voor mij, al die werelden losten nu op, maar ik zelf bleef bewust.
„Ga verder,” hoorde ik nu in mij zeggen, „nog iets verder en u bent er. Ik breng u daarheen, straks moet u het op eigen krachten kunnen doen. Dit bewustzijn moet u bezitten; het is het bewustzijn van al deze werelden en wanneer gij dit bezit hebben de geheime en astrale muren van Isis geen beteekenis meer voor u.”
Opnieuw ging ik verder en beleefde een groot wonder. Achter het waas en al die werelden zag ik nu diepe duisternis. Een overgelukkig

gevoel in mij gaf mij de zekerheid, dat ik het einde
had bereikt. Mijn eigen astraal lichaam was nu zoo ijl, dat ik
mijzelf bijna niet meer kon zien. Doch stelde ik mijn concentratie
op mijzelf in, dan was ik mij van alles volkomen bewust, maar
die ijlheid bleef. Mijn geesteslichaam was nu veel ijler dan de
astrale muren van Isis. Deze vergiftige muren had ik nu reeds overwonnen
i73

On Thu, Aug 13, 2026 at 11:25 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

Alles Naar je hersens Al je organen

e stem tot mij „Ga verder," hoorde ik nu in mij zeggen, „nog iets
verder en u
bent er. I
zeggen: „Concentratie, niets dan concentratie, niets en niets
anders."
Die woorden brachten mij geluk. Nog hoorde ik: „Denk nu alles
uit u weg, het leven op aarde, maar ook mijn wereld en daar
achter ligt het.

Als je muur perfect is

horen ze niet jou stem van je geest

occult
muur

je gaat in de waas niet er voor maar langs de binnen kant door de wereld van de
waas